

λον, ὁποῖος τὰς ἐφώτισε, καὶ ἡγάσαν ὑστερὰ ἀπ' ἐκείνης ἀμέτρητοι, καθὼς εἰς τὰς βίβλους μας φαίνεται, καὶ ἐξόχως εἰς τὸν βίον τῷ Οσίε Πατρὶ ἡμῶν Ἰωάννῃ. ὅς τις ἦτον βασιλεὺς αὐτῷ τῷ Ἰνδῶν, καὶ ἀφῆκε τὴν πόρσκαρον βασιλείαν, ὅπως νὰ ὑπολαύσῃ τὴν αἰώνιον, ἣς γένοιτο.

Τ Ω Α Υ Τ Ω Μ Η Ν Ι Ζ'.

Τῶν Ἀγίων Μαρτύρων

Σ Ε Ρ Γ Ι Ο Υ Κ Α Ι Β Α Κ Χ Ο Υ.

ΚΑΤὰ τὰς χρόνας τῆ δυσεβῆς Μαξιμιανῆς δέλεικετο σχεδὸν ὅλη ἡ οἰκουμένη βεβυδισμένη εἰς τὴν ἀσέβειαν, καὶ ἐβίαζε τὰς ἀνθρώπους νὰ προσκυνῶσι λίθους καὶ ξύλα, καὶ ἄλλα ἀνάσθητα κτίσματα, καὶ νὰ δοκιμάζον τὰ μιὰ τῶν θυσιῶν αἷματα. τότες ἦτον δύο στρατιῶται ἀραῖοι τὴν ὄλιν, τὴν ἡλικίαν νεώτεροι, ἐπιφανεῖς τὸ γένος, λαμπροὶ τὴν ἀξίαν καὶ δόξαστοι, Σέργιος, καὶ Βάκχος ὀνομαζόμενοι, Ρωμαῖοι ἀμφοτέροι, οἵτινες ὡς ἀνδρειωμένοι εἶχον πολλὴν τιμὴν εἰς τὰ Βασίλεια, καὶ τὰς ἐτίμησεν ὁ Μαξιμιανὸς μετ' ἐφθρία, κάμινοντας τὸν Σέργιον περμικέριον, καὶ τὸν ἄλλον σεκενδοκέρειον, νομίζοντας πῶς ἐπροσκυνῶσαν τὰ εἰδωλά. ἀμὴ αὐτοὶ ἐσέβοντο τὸν ἀληθινὸν Θεὸν ἐκ νεότητος, ἐκδεχόμενοι καιρὸν ἐπιπείσειν νὰ ὁμολογήσιν καὶ παρρησίᾳ τὴν ἀλήθειαν. καθ' ἐκάστω ἐν ἐμελέτῳ τὴν μέλλουσαν ζωὴν ὡς αἰώνιον, τὴν δὲ προσκαίρον ἐνόμιζον παροικίαν, καὶ τὸν Προφῆτην σοφώτατα, καὶ ἐπραγματεύοντα ποικιλοτρόπως τὴν σωτείαν αὐτῶν, ὡς γνωστοὶ πραγματευτάδες καὶ φρόνιμοι. βλέποντες δὲ τινὲς ἄλλοι στρατιῶται τὴν πολλὴν ἀγάπην, ὅπως τὰς εἶχον ὁ βασιλεὺς, ἐφθόνησαν, καὶ τὰς ἐκατέβαλαν, ὅτι δοὶ ἐψηφῶσαν τὴν φιλίαν τῶν, ἀλλὰ τὰς μὴ Θεὸς αὐτῶν καταπαροῦνται. τὸν δὲ Χριστὸν διφημίζουσιν. ὁ δὲ βασιλεὺς ἰξιδύρωντας τὴν καλὴν γνώμην τῶν Νέων, οὐκ ἐπίσδουσε τὰς διαβολὰς αὐτῶν, ἕως νὰ ἰδῇ οφθαλμοφανῶς τὴν ἀλήθειαν. λοιπὸν μίαν ἡμέραν ἡτοίμασε θυσίαν φιλότιμον, προσάσωντας νὰ ἔλθωσιν ὅλοι οἱ πρόκριτοι, νὰ θυσιάσωσιν τὰς Θεὰς μετ' αὐτῶν λόγους. ἐσωαδρoύθησαν ἐν εἰς τὸ ἱερὸν πλήθος ἀναείδμητον, οἵτινες ἐτέλεσαν τὴν θυσίαν ἐπιμελέσασθαι, τὸν Μαξιμιανὸν διφημίζοντες. ὁ δὲ Σέργιος, καὶ Βάκχος ἔσειον ἔξωθεν, τῶν ἀληθινῶν Θεῶν προσδυσχερῆσαι, τῶν ὁποῖων εἶδοντο νὰ τὰς διαφυλάξῃ ἀμώμως εἰς τὴν ὁδὸν τῆς μαρτυρίας τῆς. καὶ τὰς Ἑλλήνας νὰ φωτίσῃ νὰ τὸν γνωρίσωσιν. ὁ δὲ βασιλεὺς ὅταν ἐκίταξεν εἰς οὐα καὶ ἄλλο μέρος, καὶ δοὶ τὰς εἶδον, ἐβεβαιώθη ὅτι δικαίως τὰς ἐκατέβαλαν, καὶ προσάσσει θυμωμένος νὰ τὰς ἀρπάσωσιν οἱ ὑπηρέται ὅπως τὰς εὔρουν, νὰ τὰς φέρωσιν ὡς καταδίκης δεδεμένους πιδάγκωνα. καὶ λέγει τὰς μετ' αὐτῶν ἀρεῖα. ὅπως νὰ σᾶς δείξω πολλὴν ἀγάπην καὶ φιλίαν ὑπερφυανδύητε ἀνόσιοι, καὶ ἐφάνητε πρὸς ἐμὴν ἀχάριτοι. ἀμὴ ἐὰν δοὶ θυσιά-
σετε

